

da Kitajska kupuje velike množine orožja in streljiva. To vzbuja v angleških vladnih krogih tem večjo vznemirjenost, ker je znano, da vplivni kitajski podkralji žele se udeležiti vojske.

Petrograd. Dopisnik ruske brzojavne agencije poroča iz Liaojana: Družine inozemcev so zapustile Inkau, le nekaj inozemskih trgovcev je še ostalo. Le podnevi dohajajo parniki, spremljani od ruskih čolnov. Vse kitajske čete so se umaknile zahodno od reke Siauho. General Linevič je poslal četam mandžurske armade povelje, naj žive s kitajskim prebivalstvom v miru, naj nikogar ne žalijo in nakupljeno plačajo. Da se to povelje strogo izpolnjuje, naj skrbe šefi posameznih oddelkov. To povelje je na prebivalstvo zelo dobro vplivalo, in kitajsko prebivalstvo rado prodaja ruskim vojakom živila, živino in druge potreščine.

Petrograd. Stališče angleške je še vedno zelo sumljivo. Listi pozivajo vlado, naj sklene trozvezo: Rusija, Nemčija, Francoska, ki so že pred leti šle roko v roki v zahodnem azijskem vprašanju.

Varšava. Katoliški nadškof Popiel je dobil od vlade dovoljenje, da napravi na bojišču posebni zdravniški oddelek z usmiljenimi sestrami, zdravniki in katol. duhovniki.

Petrograd. General Linjevič je nadziral nove utrdbe v Inkavu in na drugih točkah južne Mandžurije. Snežni viharji še vedno divjajo. Kuropatkin je pisal Linjeviču, da bo tudi nadajje ostal v Mandžuriji.

Mukden. General Žilinsky je 20. t. m. prepodil pri postaji Udini (sibirski železnica) tolpo 100 Cinguzev. Potrjuje se, da so Japonci zasedli Andžu in Pičngiang. V Činampo je prišlo nedavno 13 japonskih transportnih ladij z vojaštvom. Poročila o izkrčevanju japonskih čet na drugih obrežnih točkah so neresnična.

Petrograd. Iz Sčula poroča neki dopisnik, da so Japonci zamudili najboljši čas za velike uspehe. Njihovo prodiranje je bilo tako počasno, da je bilo Rusiji mogoče zbrati v Mandžuriji že veliko armado. Rusi so se bali, da bodo Japonci prej vdrlili v južno Mandžurijo, sedaj se pa že Rusi lahko uspešno postavijo proti vsakemu poskusu Japoncev prodirati v Mandžurijo, a vsak dan se ruske čete v Mandžuriji še množe. Vsak dan prinaša Japonci nove nevarnosti.

goro, ki ima mnogo gosi, tam bova gotovo dober plen imela. Gosi so zaprte v majhnem svinskem hlevu ter lahko prideva do njih. «Mlajši brat, ki je to vse pazljivo poslušal, pravi sam pri sebi: »Dobro, ker me s seboj nočeta, pa bom vaju zopet dobro splačal!« Stopi v vežo, obleče staro suknjo ter jo udere čez hrib k kmetu, h kateremu sta bila brata namenjena krast. Tam pove kmetu vse natanko, kaj njegova brata nameravata. Kmetič mu obljubi lepo gos, če paziti na tatove. Seveda je sprejel z veseljem to ponudbo. Tujak je pa zahteval belo rjuho in majhne klešče. Kmalo je čepel v rjuho zaviti in s kleščami v rokah v hlevu med gosmi. Brata meneč, da je šel mlajši v podstrešje spat kakor po navadi, sta se odpravila krast. Mlajši brat ju je kmalu slišal stopati proti hlevu. Zdaj je eden zunaj pošepetal: »Odpri vrata, idi med gosi ter poslušaj, katera najbolj na debelo piska.« Srednji zloze v hlev ter reče: »Tam v kotu slišim enega gosaka, ki ima jako debel glas, ta je gotovo velik.« V tistem kotu je čepel mlajši brat ter debelo hrskal. Srednji brat meneč, da je gosak, ga misli naglo pograbit, toda! v tem trenutku ga mlajši stisne s klešči tako, da mu je skoraj nekaj mesa na nogi odščipnil. »Jojmine, kako me je uščipnil«, zakriči revež. Starejšega je to razjarilo ter reče srednjemu: »Ene gosi se menda vendar ne boš bal.« V tem trenutku mlajši zopet srednjega tako priškrne,

Kako nas Rusi sodijo?

»Novoje Vremja«, eden največjih ruskih listov, ki izhaja v Petrogradu, piše sledeče: Na »Novoje Vremja« poslalo je slovensko ženstvo brzojavko sočutja do Rusije z nekoliko sto podpisov dam. Na željo teh predstaviteljic slovenskega naroda natisnemo vsa njih imena in se držimo pomenljive besede »ženstvo«, katera prekrasno zveni tudi v ruskem jeziku in zedinjuje žene in devojke v edni besedi. Slovenci so jeden najomikanejših zapadnih slovanskih narodov (okoli eden in pol milijona duš). V tem oziru so jednaki samo Čehom, s tem razločkom, da so njih ženske lepše in izvrstnejše od Čehinj. Pri tem so Slovenci jeden najizvirnejših narodov poln poezije in tvrne sile. Slovenci so vedno stali pod dvojnimi vplivom, ki jim ga je vtisnil jug pod nemškimi (južnonemškimi) in romanskimi (italijanskimi). Ne glede na mogočni vpliv planinske prirode: Kranjska, Štajerska in Koroška, Istra in Gorica, predstavljajo dežele različne in bogate, ki zedinjujejo v svojih pokrajinah veličastvo z milobo in izvanredno lepoto. Znamenita Slovanoslova Kopitar in Miklošič sta se rodila v sredi slovenskega naroda. V teh pojavih in stremljenjih zapadnih Slovanov v tem blagem sočutju in dobri želji do nas v sedanjih težkih časih leži zelo resen in važen pomen, ki kaže na to, da postaja Rusija bolj in bolj draga in neobhodna zavesti zapadnih Slovanov. Bodimo jim hvaležni za njih iskreno in toplo sočutje. V imenu vseh čitateljev in čitateljic »Novoga Vremena« pošiljamo goreči pozdrav vsemu slovenskemu ženstvu in smo uverjeni, da smo govorili iz srca vsega ruskega ženstva. Naj rastejo te medsebojne simpatije rusk. in slov. naroda v obči blagor slovanskega plemena. Naj vedno pogosteje dohaja iz ruskih ravnin ruska beseda in rusko čustvo v doline in gore čudovite dežele slovenskega naroda. Da zdrastvujet slovenskoje ženstvo! (Pozdravljeno bodi ženstvo slovensko!)

Državni zbor.

Plačilni nalogi glede osebnega dohodnin. davka.

V seji dne 16. t. m. vložila sta poslanca V. Pfeifer in Žičkar predlog, naj se popolnijo plačilni nalogi glede osebnega dohodninskega davka:

da je ta kar iz hleva pobegnil. Vrag, da bi se pa ene gosi ne mogla dobiti! I dé jezno starejši ter naglo skoči po tisto veliko gos. Pa ni je še prijel, že ga tako stisne za nogo, da ga je pri srcu kar zabolelo. Skoči ven ter reče: »Tako strašno hudih gosi pa menda ni na celem svetu kakor so ta.« »Vidiš«, pravi srednji, »se jih ti tudi ne bojiš?« Oba sta nevoljna odšla. Drugo jutro si mlajši brat vesel z gosjo prižvižga domov. Bratoma se je zopet čudno zdelo, kje in kako jo je mlajši ukradel. A vendar nista še izgubila popolnoma poguma.

Mlajšemu sta bila nevoščljiva, ker je imel povsod srečo. Zato sta ga začela še bolj sovražiti ter odganjati od hiše. In res se kmalu mlajši poslovi od svojih bratov ter si kake četrt ure proč postavi majhno hišico, v kateri je odsihdob stanoval. Včasih je šel tudi k svojima bratoma nazaj vasovat, dasiravno ga nista marala. Ko je neko popoldne prišel do hiše svojih bratov in stopil v vežo, slišal je, da se brata v sobi ravno pogovarjata, kako bosta šla zvečer krast čebele k bližnjemu čebelarju. Mlajši v veži je vse jako pazno poslušal. Dobro je vedel, da ga brata ne vzameta s seboj, če bi ju tudi prosil. Ko sliši, kam sta brata namenjena, jo je tiho pobrisal domov. »Tudi pri čebelah vama bom eno zaigral!«

(Konec pride.)

Davčna oblastnija I. instance mora vsled § 217 zakona z dne 25. oktobra 1896 davčnemu obvezancu prijaviti svoto osebnega dohodninskega davka v plačilnem nalogu, v katerem mora tudi razvidno biti, v katero stopnjo se je uvrstil dotični dohodek.

Člen 60 ministrske odredbe urejuje take plačilne naloge po posebnem obrazcu — formular I/1 — ki more obsegati dohodninsko stopnjo, davčno svoto in dohodek.

A ta dohodek je vpisan le v eni skupni svoti, dasiravno mora davkoplačevalec v svojo fasijo staviti dohodke iz posameznih dohodninskih virov (iz zemljišč, iz poslopij, obrtov itd.) Če davčna oblast zahteva tako natančno fasijo, bi se moralo tudi davkoplačevalcu prijaviti v plačilnem nalogu, kako se je odmeril davek po posameznih virih. To je zlasti takrat potrebno, če je davčna oblastnija dohodke drugače cenila, kakor jih je napovedal davkoplačevalec. Na ta način ne bi bilo treba strankam vlagati prošnje, da se jim prijavijo podatki, po katerih se je odmeril osebni dohodninski davek; tudi bi se prihranil dotični kolek po 1 K in odpadla bi zamudna pisarija. Poleg tega bi lahko dobila stranka potrebne podatke za fasijo prihodnjega leta.

Da se željam davkoplačevalcev v tem oziru ustreže, se predlaga sledeče: »C. kr. vlada se pozivlje, da se na plačilnih nalogih prijavljajo svote posameznih dohodnih virov in odbitnih stroškov.« — Na Dunaju, dne 16. marca 1904. — Viljem Pfeifer, J. Žičkar, Berks, dr. Ploj, Robič itd.

Pogajanja med Lahi in Slovenci.

Dne 8. marca t. l. je obljubil ministrski predsednik dr. Körber, da je vlada odločila južno-tirolsko, čisto laško mesto Roveredo, da se naj ondi ustanovi pravoslavno učilišče za Italijane. Lahi pa s tem predlogom nikakor niso zadovoljni in zahtevajo Trst za ustanovitev te visoke šole. Dr. Körber se upira tej laški zahtevi, češ: Slovenci in Hrvati tega ne pripuščajo. Dozdeva se nam, da je dr. Körberju malo mar za to, kaj Slovenci in Hrvati porečejo k temu, da se ustanovi laško vseučilišče v Trstu. Dr. Körber iz občeavstrijskega stališča ne more pripustiti, da se na avstrijskih obalah jadranskega morja ustanovi novo ognjišče laške iredente. A tega si ne upa laškim poslancem v lice povedati in se izgovarja s tem, da Slovenci in Lahi v Primorju v ta načrt Italijanov ne privolijo. Da bi nezadovoljni Lahi dr. Körberja spravili v zadrego, so se obrnili do Mladočehov, naj ti pregovorijo Slovence in Hrvate, da privolijo v to, da se v Trstu ustanovi celo laško vseučilišče. Oni — Lahi — pa obetajo, da bodo podpirali zahtevo Slovencev po ustanovitvi slovenskega vseučilišča v Ljubljani. Na videz se dozdeva ta zadeva priprosta, tako, da bi Slovenci lahko v njo privolili; a temu vendar ni tako. Lahi smatrajo Primorje z Gorico, Trstom, tržaško okolico in Istro kot čisto italijansko ozemlje. V Trstu so Slovenci Lahom ne domačini, ampak le tuji gostje. Zato tudi ne privoščijo Slovincem v Trstu niti ene ljudske šole, čeravno trinajststo slovenskih očetov to zahteva že dvajset let. Predlagalo se je, naj Italijani privolijo v to, da se v Trstu ustanovi vseučilišče z laškim in slovensko-hrvaškim poučnim jezikom. Temu predlogu so se Italijani uprli z vso močjo. Pri skupnem posvetovanju Lahov in Slovencev je predsedoval predsednik češkega kluba dr. Pacak, ki je nasvet Italijanov srčno pozdravljaj in željo izrazil, da se mir naredi med Jugoslovani in Lahi. Dr. Kramar je kazal na izjave nemških poslancev, ki so naravnost povedali, da ne bodo nikdar privolili, da bi se za katerokoli narodnost v Avstriji ustanovila kakšna visoka šola. Razgovor med poslanci je bil jako prisrčen in se bo nadaljeval.

Nasledki obstrukcije.

Nemške stranke: krščanski socialci, nemški naprednjaki, nemški narodnjaki in nemški veleposestniki tuhtajo, kako bi zadušili slovansko obstrukcijo. Skovali so nekaj